

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/71/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816206470
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7816206470.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a členiek senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobkyne R. I.D., O.. XX.XX.XXXX, V. X. Y., O. XXX, zast. JUDr. Hedvigou Gallovou, advokátkou Advokátskej kancelárie, so sídlom v Rožňave, Čučmianska dlhá 45, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie platnosti zmluvy o úvere, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava 9Csp/20/2016 - 82 z 31. 10. 2017

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni 289,- eur a vo výroku III. o náhrade trov konania.

Žalobkyni p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom I. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 289,- eur ,do troch dní od právoplatnosti rozsudku, II. konanie o určenie neplatnosti Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 24. januára 2011 zastavil a III. stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala určenia neplatnosti zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 24.10.2011 uzavretej medzi stranami sporu, vydania bezdôvodného obohatenia, ktorého výška mala byť upresnená ku dňu vyhlásenia rozhodnutia a náhrady trov konania, na tom skutkovom a právnom základe, že so žalovaným podpísala 24.10.2011 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX a bol jej poskytnutý úver vo výške 250,- eur. Túto pôžičku splatila najmenej vo výške 492,- eur k mesiacu august 2016. V čase podpisovania úverovej zmluvy žalobkyňa nerozumela zložitým finančným obligačným vzťahom a zmluvné podmienky akceptovala. Text úverovej zmluvy je písaný drobnými písmenami, text je ťažko čitateľný. Pravidelnými mesačnými splátkami po 41,- eur uhradila žalobkyňa ku dňu vyhotovenia žaloby sumu najmenej 492,- eur. V tomto prípade mala za potrebné skúmať, či Zmluva o úvere bola platná, a to predovšetkým v časti uvedených úrokov z omeškania, či nebola uzavretá v rozpore so zákonom. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam sa jej postup žalovaného javil ako nekalá obchodná praktika a porušenie práva na jej strane, z ktorého vzniklo bezdôvodné obohatenie. Poukázala aj na to, že predmetná zmluva vykazuje závažné vady, a to vrátane jej podstatných náležitostí a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, že plošné používanie takejto zmluvy, ako štandardne typovej, evidentne zakladá nekalú obchodnú praktiku, ktorá je zakázaná (§ 7 ods. 1 Zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa). Žalobkyňa žiadala určiť neplatnosť zmluvy ako celku z dôvodu, že vady predmetnej úverovej zmluvy sa dotýkajú všetkých náležitostí zmluvy a nie je možné ich odčleniť, že ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery

v obdobných prípadoch. Tvrdila, že predmetná úverová zmluva je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. k) zák. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve je totiž uvedená mesačná splátka 41,- eur, avšak z uvedeného nevyplýva, aká je výška splátok istiny, aká je výška splátok úrokov a aká je výška splátok iných poplatkov, t. j. z celkovej splátky nie je možné zistiť jednotlivé zložky, a to sa považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 5 OZ. S poukazom na § 11 ods. 1 písm. a), b) zák. č. 129/2010 Z.z. ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2, tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa na výzvu súdu, podaním zo 16.11.2016, doručeným súdu 18.11.2016, oznámila, že sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 242,- eur. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe so žalobou nesúhlasil. Z predloženej zmluvy o úvere podľa mu jednoznačne vyplynulo, že žalobkyňa si predmetný úver brala za účelom výkonu zamestnania a nakoľko nemienila použiť peňažné prostriedky na svoju súkromnú potrebu, nie je spotrebiteľkou. Poukázal tiež na to, že „spornú“ zmluvu o úvere nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto nie je na mieste vzťahovať na ňu výlučne ust. Občianskeho zákonníka. V predmetnom prípade mal za sporné, v súvislosti s predmetnou zmluvou o úvere prisúdiť žalobkyni právny status spotrebiteľky, a teda ust. týkajúce sa ochrany spotrebiteľa mal za neaplikovateľné. Zastával názor, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon, že žalobkyňa plnila na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, že predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal z poctivých zdrojov. Žalobkyňa, podaním z 30.05.2017, doručeným súdu 02.06.2017, vzala žalobu o vyhlásenie neplatnosti Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 24.01.2011, ako celku späť a konanie v tejto časti žiadala zastaviť. Zároveň upresnila žalobný petit o vydanie bezdôvodného obohatenia tak, že žiadala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej 289,- eur, z titulu bezdôvodného obohatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby ohľadom určenia neplatnosti Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, súd konanie v tejto časti zastavil v zmysle § 145 ods. 2 C. s. p. Žalobkyňa poprela, že by čerpala úver na výkon zamestnania. Poukázala na to, že úver čerpala ako fyzická osoba, ako spotrebiteľ, pre vlastnú potrebu, že sa nedomáhala sa v inom konaní zrušenia rozhodcovského rozsudku, pretože v exekučnom konaní sp. zn. 10Er/1096/2014 súd neuznal rozhodcovský rozsudok za právoplatný a vykonateľný exekučný titul a exekúcia bola zastavená. Nepravdivé mala aj tvrdenie žalovaného, že úver čerpala na výkon zamestnania, pretože v zmluve je uvedené jej rodné číslo a z dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že v tom čase bola zamestnaná. Okrem toho, kolónku, kde sa uvádza na aký účel sa poskytujú finančné prostriedky, nezaškrtila, resp. neoznačila žalobkyňa, ale pracovník žalovaného, ktorý vyplňal zmluvu o úvere. Súd zmenu žaloby spočívajúcu v rozšírení žaloby pripustil v zmysle § 142 ods. 1 C.s.p. Vychádzajúc z § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, konštatoval, že v zmysle uvedenej platnej právnej úpravy v čase podpisu úverovej zmluvy a to § 9 ods. 2 písm. f), j) a k) cit. zák. musí zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka obsahovať aj tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Zdôraznil, že absencia uvedených podstatných náležitostí v spotrebiteľskej zmluve je v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona sankcionovaná tak, že sa poskytnutý spotrebiteľský úver stáva zo zákona bezúročný a bez poplatkov. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom - úverovou zmluvou zo dňa 24.10.2011 uzavretou medzi stranami sporu, dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, rozhodcovskou zmluvou, splátkovým kalendárom, prehľadom splátok, listinami preukazujúcimi jednotlivé úhrady zo strany žalobkyne pre žalovaného. Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, mu vyplynulo, že túto zmluvu uzavreli strany sporu 24. 10. 2011. Predmetom zmluvy je poskytnutie spotrebiteľského úveru v hotovosti, k rukám spotrebiteľky, v sume 250,- eur zo strany žalovaného. Z dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov uzavretej medzi stranami sporu dňa 24. 10. 2011 mu vyplynulo, že dlžníčka - žalobkyňa súhlasila, aby na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky veriteľa boli vykonávané pravidelné mesačné zrážky zo mzdy prostredníctvom jej zamestnávateľa v sume 41,-

eur mesačne. Z listinných dôkazov predložených žalobcom mu vyplynulo, že strany sporu uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX dňa 24. 10. 2011 a toho istého dňa aj dohodu o zrážkach zo mzdy. Výška poskytnutého úveru predstavovala sumu 250,- eur. Na úhradu úveru sa žalobkyni vykonávali zrážky zo mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzavretej medzi stranami sporu dňa 24. 10. 2011. Urobil, záver, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f), j) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje podstatné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), j) a k) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) cit. zák. sa zmluva stáva zo zákona bezúročnou a bez poplatkov. Po oboznámení sa s jednotlivými listinnými dôkazmi predloženými žalobkyňou a tvoriacimi súčasť súdneho spisu (výpismi z účtov z peňažných ústavov - Slovenská sporiteľňa, a.s., ZUNO BANK AG, potvrdeniami Poštovej banky, a.s.) mal súd preukázané, že žalobkyňa ku dňu podania žaloby uhradila na úhradu úveru celkom 539,- eur. Citujúc znenie § 451 a § 456 prvá veta OZ, urobil záver, že plnenie žalobkyne pre žalovaného nad sumu 250,- eur je potrebné považovať za bezdôvodné obohatenie získané plnením bez právneho dôvodu podľa § 451 ods. 2 Obč. zák., ktoré v zmysle § 456 Obč. zák. žalovaný je povinný vydať žalobkyni. Vykonaným dokazovaním súd považoval za preukázané, že žaloba je dôvodná, preto zaviazal žalovaného k zaplateniu žalovanej sumy. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. Žalobkyňa bola v konaní len čiastočne úspešná, preto stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti rozsudku - výroku I. podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) C.s.p.

4. V odvolaní namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia z dôvodu, že súd v rozhodnutí neodôvodnil skutočnosť, že zmluvu o úvere nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v predmetnej zmluve je výslovne určený účel uzatvorenia zmluvy - zamestnania s tým, že dlžník je vyňatý spod statusu spotrebiteľa, keďže podľa ust. zákona o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzatvorenia zmluvy spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Tvrdil, že zmluva bola uzatvorená v zmysle § 261 ods. 2 Obch. zák. Zdôraznil, že je dôležité, na aký účel bol úver poskytnutý a nie na aký účel žalobca finančné prostriedky naozaj použil a že je povinný preukázať na aký iný účel boli peňažné prostriedky poskytnuté. Mal za nesporné, že žalobkyňa finančné prostriedky použila na výkon povolania. Dal do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14Co/975/2015 z 21.02.2017 a poukázal aj na dodatok v zmluve, že samotnému uzatvoreniu zmluvy predchádzalo vypísanie tzv. žiadosti o úver 24.10.2011, v ktorej žalobkyňa dobrovoľne uvádzala skutočnosti týkajúce sa účelov, na ktorý sa peňažné prostriedky majú použiť. Ďalej uviedol, že nakoľko žalobkyňa nemienila použiť peňažné prostriedky na svoju súkromnú potrebu, nie je spotrebiteľom. Zdôraznil, že treba akceptovať aj jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu so žalobkyňou vstupoval a že ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa. Ďalej poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6CoE/122/2011, sp.zn. 5C/159/2012 zo 6.3.2013 a rozsudok Okresného súdu v Žiline, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 7Co/208/2013 z 28.02.2013, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14Co/1553/2014 z 25.11.2015. Ďalej dal do pozornosti rozhodnutia Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 8C/22/2011, sp.zn. 4C/26/2011, rozhodnutie Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 3C/46/2016 - 90. Tvrdil, že v prejednávanej spore ide o neodstrániteľnú prekážku konania a to existenciu veci rozhodnutej, na ktorú je súd povinný prihliadať počas ktorejkoľvek časti konania. Poukázala na to, že o platnosti jednotlivých častí zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, teda či zmluva je bezúročná a bez poplatkov alebo nie, už bolo rozhodnuté rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., Bratislava dňa 17.12.2013 sp.zn. SR 07789/13, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Citujúc znenie § 161, § 230 C.s.p., § 35 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 29Cdo/2254/2011 z 27.06.2013, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/100/01 z 28.05.2002, uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/42/2006, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/79/2011 z 20.12.2011, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/43/2012 207 z 03.05.2012, uznesenie Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 17C/35/2014 z 03.06.2014, uznesenie

Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3MCdo/11/2010 z 26.09.2011, sp.zn. 6Cdo/143/2011 z 18.01.2012 a sp.zn. 3Cdo/122/2011 z 09.02.2012 a na komunitárne a medzinárodné právo, ktoré podporuje jeho argumentáciu týkajúcu sa res iudicata. Zastával názor, že ak bolo právoplatne rozhodnuté o povinnosti plniť, tvorí výrok takéhoto rozsudku prekážku právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu k určovacej žalobe medzi tými istými účastníkmi konania vo vzťahu k tomu istému skutku, ktorý už bol predbežne právne kvalifikovaný v rozsudku na plnenie a preto by mal súd konanie zastaviť pre neodstrániteľný nedostatok konania. Navrhol rozsudok vo výroku I. zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žiadal náhradu trov konania, ktoré mu vznikli, vrátane trov odvolacieho konania.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu nesúhlasila s právnym názorom žalovaného a svoj žalobný nárok považovala za dôvodný. Stotožnila sa s právnym záverom súdu, ktorý považovala za správny. Opakovala, že medzi sporovými stranami sa v konaní na súde rieši záväzkovo-právny vzťah spotrebiteľského charakteru, v ktorom, ako zmluvná strana, mala slabšie postavenie a nemohla podstatne ovplyvniť obsah takejto zmluvy. Zdôraznila, že okrem toho podľa charakteru poskytnutého úveru bolo potrebné aplikovať na takýto úverový vzťah aj zákon a spotrebiteľských úveroch, ktorý bol účinný v čase uzavretia takejto zmluvy, s tým, že takýto právny predpis okrem všeobecných náležitostí zmluvy o úvere vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala aj ďalšie špecifické náležitosti, ktoré sú uvedené v tomto zákone. Z dôvodu, že úverová zmluva neobsahovala všetky zákonné náležitosti, tak úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 9 ods. 2., písm. f), j) a k) cit. zák. a na § 1 ods. 1, písm. a), že preto plnenie nad sumu 250,- eur je plnením bez právneho dôvodu podľa § 4S 1 ods. 2 OZ, ktoré je v zmysle § 456 OZ povinný žalovaný vydať žalobkyni z titulu bezdôvodného obohatenia. Tvrdila, že cit. rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie a cit. rozhodnutia súdov SR, nie sú pre právne posúdenie daného sporu aplikovateľné, pretože Súdny dvor EÚ vykladá výlučne právo Európskej únie a nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. Žalobkyni nie je zrejmé, z akého dôvodu žalovaný sponchybňuje spotrebiteľsky charakter zmluvy, pretože nie je pravdou, že finančné prostriedky poskytnuté z titulu uvedeného úveru boli poskytnuté na výkon zamestnania, tak ako to uvádza žalovaný, a teda, že v takomto prípade je dlžník vyňatý spod statusu spotrebiteľa. Naďalej poukazovala na to, že v čase podpisovania zmluvy nemala možnosť výberu, a teda musela podpísať všetky tlačiva, ktoré jej boli predložené pri podpisovaní samotnej zmluvy, ako aj dodatkov, pričom žalovaný, ako veriteľ, prostredníctvom tretej osoby - splnomocneného zástupcu spoločnosti - by ani nemal dojednávať žiadne dodatky k zmluve, ktoré sám aj podpisuje, t.j. sprostredkovane uzavierať vzájomne závislé zmluvy, ktoré súvisia so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, že získanie spotrebiteľského úveru nemožno podmieniť uzavretím vzájomne závislej zmluvy (dodatku), ktorý žalobkyňa musela podpísať, pretože poskytnutie úveru bolo podmienené podpisom aj tohto dodatku. Nebolo jej objasnené, z akého dôvodu sa musí uviesť konkrétny účel využitia poskytnutej pôžičky, a zo strany splnomocneného zástupcu žalovaného (pani Hodermarskej) jej bolo oznámené, že ide len o formálnu záležitosť, a preto súhlasila s tým, aby sa tam uviedlo, poskytnuté finančné prostriedky použije na "nákup komunikačných zariadení za účelom výkonu povolania", čo sa vraj uvádzalo aj v iných obdobných prípadoch. Ide len o formálnu záležitosť, pretože ani nie je konkrétne uvedené, o aký nákup komunikačných zariadení by malo ísť a či konkrétne komunikačné zariadenie malo slúžiť výlučne na výkon povolania. Poukázala aj na skutočnosť, že nemala ani živnostenské oprávnenie, že podnikateľskú činnosť nevykonávala, do predtlačenej formuláru sa uvádzalo rodné č. dlžníka a č. OP a nie údaj IČO, pokiaľ by bola subjektom - dlžníkom právnická osoba - SZČO. Opakovala, že nevykonávala žiadnu podnikateľskú činnosť v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere, nemala ani živnostenské oprávnenie na takúto činnosť, čo je možné zistiť nahliadnutím do centrálnej evidencie Živnostenského registra SR (túto skutočnosť si mal predovšetkým overiť žalovaný v čase poskytovania úveru), ktorú skutočnosť preukazuje dostatočným relevantným spôsobom a nie je to iba jej účelové tvrdenie, tak ako to uvádza žalovaný. Súd prvej inštancie vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie a správne vo veci rozhodol. Navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zároveň si uplatnila trovy odvolacieho konania.

6. Rozsudok vo výroku II., ktorým súd konanie o určenie neplatnosti Zmluvy o úvere zastavil, odvolaním nebol napadnutý, nadobudol právoplatnosť preto v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní nebol preskúmaný.

7. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem), prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a rozsudok vo výroku I. a vo výroku III. ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. lebo súd úplne

zistil skutkový stav veci , v podstate ho správne právne posúdil a odvolací súd sa s jeho odôvodnením v prevažnej miere stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

8. Žalovaný v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) C.s.p., že súd sa nevysporiadal s jeho argumentáciou a prakticky prevzal argumentáciu žalobkyne, čím mu odňal možnosť konať pred súdom, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Ani jeden z uvedených odvolacích dôvodov nie je daný.

10. Právo na spravodlivý proces možno podradiť pod § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p.

11. Obsah práva na spravodlivý proces (odvolací dôvod upravený v § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p., t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), je pomerne široký a medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo ma prístup súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia.

12. O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

13. V konaní a v postupe súdu nebolo zistené, aby sa dopustil nesprávneho procesného postupu, ktorým by znemožnil strane - žalovanému, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa súd vysporiadal (str. 6 bod 16. rozsudku) a vyvodil z vykonaných dôkazov závery, že strany sporu uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX dňa 24.10.2011 a toho istého dňa aj dohodu o zrážkach zo mzdy, pričom vychádzal z listinných dôkazov priložených v spise, ako aj z tvrdenia žalobkyne, ktorá poprela výhrady žalovaného, žeby čerpala úver na výkon zamestnania, keďže úver čerpala ako fyzická osoba ako spotrebiteľ pre vlastnú potrebu, že v zmluve je uvedené jej rodné číslo , že z dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že v tom čase bola zamestnaná a okrem toho kolónku, kde sa uvádza , na aký účel sa poskytujú finančné prostriedky, nezaškrtila, resp. neoznačila ona ale pracovník žalovaného, ktorý vyplňal zmluvu o úvere.

15. K správnym dôvodom uvedeným súdom je potrebné dodať, že z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že žalobkyni bol úver výslovne poskytnutý na jej podnikateľské účely (so zreteľom na predmet jej podnikania, ktorý okrem iného nebol v prejednávanej spore preukázaný), pričom aj súdna prax sa zjednotila na tom, že dôkazné bremeno na preukázanie uvedenej skutočnosti je jednoznačne na dodávateľovi, teda na žalovanom. Posúdenie toho, či ide o spotrebiteľský vzťah v zmysle judikatúry Európskeho súdneho dvora však nie je len naplnenie formálno-právnych hľadísk ale aj naplnenie materiálnej stránky, teda povahy a cieľa daného konkrétneho zmluvného dojednaní, teda stav, ktorý vyjadruje potrebu ochrany fyzickej osoby. Aj z týchto dôvodov je záver súdu, že žalobkyňa pri uzatváraní a plnení zmluvy bola spotrebiteľkou, správny.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p., t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený vadami konania, ktorými sú všetky vady s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v 389 C.s.p., ktoré spočívajú v chybnom postupe súdu, napr. pri dokazovaní (ak pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ustanoveniami C.s.p.), pri posudzovaní procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), v chybnom poučovaní strán sporu a v ďalších nedostatkoch jeho činnosti, ku ktorým došlo

počas konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom tieto vady nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušenia predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Typickou vadou konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je také porušenie práv strany sporu, v dôsledku ktorého jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Ide napr. o nedostatok vyrozumienia strany sporu o pojednávaní súdu (vrátane oneskoreného predvolania či vyrozumienia), v dôsledku ktorého bola strana sporu vylúčená z prednesu, z práva vyjadriť sa k dokazovaniu a pod., neposkytnutie poučenia o povinnosti tvrdenia alebo poučenia o dôkaznej povinnosti, aj keď to bolo podľa stavu konania potrebné, rozhodnutie vo veci bez nariadenia pojednávania, aj keď pre to neboli splnené podmienky a pod. Vadou konania (dôkazného) je i okolnosť, že pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ust. C.s.p., napr. ak súd nevykonával dokazovanie na pojednávaní, svedok nebol o svojich povinnostiach riadne poučený, listinný dôkaz nebol vykonaný zákonným spôsobom, strane sporu v rozpore so zákonom nebolo poskytnuté právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali, a pod.

17. Uvedený odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p., t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci nie je daný.

18. Odvolací dôvod týkajúci sa chyby v zisťovaní skutkového stavu veci spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

19. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

20. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozsudku, pokiaľ ide o vyhodnotenie skutkového stavu.

21. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany i podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

22. Súd použil správny právny predpis, v podstate ho správne aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, tzn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní žalovaného.

23. V prejednávanej veci je potrebné dodať, že s prihliadnutím na jej spotrebiteľský charakter, bola namieste aplikácia ust. Obč. zák.

24. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f) a j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (okrem písm. k)) a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ako aj celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Pokiaľ ide o výšku, počet a termíny splátok istiny a iných poplatkov, prípadne poradie v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia sa odvolací súd nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, keďže povinnosťou žalovaného nebolo uvádzať členenie splátok úveru osobitne na istinu, úroky a iné poplatky, na čom sa zjednotila aj súdna prax. Avšak ostatné náležitosti, ktoré neboli splnené v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a j) zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, ktoré v zmluve neboli obsiahnuté, mali za následok, že predmetný spotrebiteľský úver je potrebné považovať za úver bez úrokov a poplatkov, z dôvodov ktorých súd rozhodol správne pokiaľ žalobkyni priznal nárok na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia v sume 289,- eur, ktorú sumu preplatila nad rozsah poskytnutého úveru.

25. Tvrdenie žalovaného, že v prejednávanom spore ide o vec res iudicata, lebo v tomto prípade bolo vydané rozhodnutie rozhodcovského súdu je bez právneho významu.

26. Z uznesenia Okresného súdu Rožňava sp.zn. 16CoE/458/2015 - 15 zo 14.01.2015 vyplýva, že v uvedenej exekučnej veci bol žalovaným v procesnom oprávnenej osoby podaný návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej R. I. (v prejednávanej veci žalobkyni) o vymoženie 379,25 eur istiny z prísl., že uvedeným uznesením bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD, Exekútorský úrad so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 60, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to na vykonanie rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. zo 17.12.2013 sp.zn. SR 07789/13 (na predmetný rozhodcovský rozsudok žalovaný v odvolaní poukazuje). Uznesenie Okresného súdu Rožňava sp. zn. 16CoE/458/2015 - 15 zo 14.01.2015 bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 16CoE/458/2015 - 32 z 24.08.2016.

27. V predmetnej exekučnej veci súd prvej inštancie ako aj odvolací mali za nesporné, že predmetná zmluva o úvere medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou, ktorá bola podkladom pre vydanie exekučného titulu, že napĺňa znaky spotrebiteľskej zmluve predvídané v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, že právomoc Stáleho rozhodcovského súdu na rozhodnutie v predmetnej veci bolo založené na absolútne neplatnom právnom úkone a po preskúmaní exekučného titulu súd dospel k názoru, že bol vydaný v rozpore so zákonom a preto v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Odvolací súd, okrem iného, na základe podaného odvolania spoločnosťou POHOTOVOSTĚ s.r.o. konštatoval, že súd prvej inštancie správne uviedol, že rozhodcovská doložka v zmluve je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy neplatná, že dojednanie rozhodcovskej zmluvnej doložky, v zmysle ktorej je na konanie zo zmluvy oprávnený len určený rozhodcovský súd, je v rozpore s právom na súdnu ochranu zaručenou Ústavou SR. V danom prípade súd prvej inštancie správne posúdil rozhodcovský rozsudok ako nulitný, vydaný rozhodcom, ktorý vyvodil svoju právomoc na konanie a rozhodnutie na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, teda nešlo o spôsobilý exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku a preto správne zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia.

28. Aj z vyššie uvedených dôvodov bolo potrebné rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

29. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.

30. Žalobkyňa mala aj v odvolacom konaní úspech a žalovaný bol v odvolacom konaní neúspešný, preto žalobkyni bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

31. Výsledok hlasovania - pomer hlasov : 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).